

ANALISIS GEOGRAFI SOSIAL TERHADAP JENAYAH HARTA BENDA, KUALA LUMPUR: FAKTOR SOSIOEKONOMI DAN PERSEKITARAN FIZIKAL

(GEOGRAPHICAL SOCIAL ANALYSIS OF PROPERTY CRIMES, KUALA LUMPUR: SOCIOECONOMIC FACTORS AND PHYSICAL ENVIRONMENT)

MARLIZAN @ MUSTAFA, M. A. D.¹ – HUA, A. K.^{1*}

¹ *Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.*

**Penulis penghubung
e-mail: angkeanhua888[at]jum.edu.my*

(Received 10th December 2024; revised 18th February 2025; accepted 26th February 2025)

Abstrak. Kajian ini meneroka faktor-faktor yang menyumbang kepada jenayah harta benda di lima daerah terpilih di Kuala Lumpur: Dang Wangi, Brickfields, Sentul, Cheras, dan Wangsa Maju. Ia mengkaji hubungan antara faktor sosioekonomi dan persekitaran fizikal, seperti kepadatan penduduk, pencahayaan awam, dan interaksi sosial, dengan kadar jenayah harta benda. Menggunakan data kuantitatif daripada soal selidik dalam talian dan maklumat kualitatif daripada temu bual dengan Polis Diraja Malaysia serta wakil komuniti, hasil kajian menunjukkan bahawa kawasan dengan pencahayaan yang lemah dan interaksi sosial yang rendah lebih terdedah kepada jenayah harta benda. Kajian ini juga menekankan bahawa ketidakseimbangan sosio-ekonomi, terutamanya di kawasan berpendapatan rendah, memberi impak signifikan terhadap kadar jenayah. Langkah-langkah pencegahan yang disyorkan termasuk peningkatan pengawasan sosial, penambahbaikan pencahayaan awam, dan penglibatan aktif komuniti dalam inisiatif keselamatan kejiranan. Dengan menangani faktor sosio-ekonomi yang mendasari dan memperkukuhkan penglibatan komuniti, kajian ini menyumbang kepada pembangunan strategi pencegahan jenayah yang lebih berkesan dan keselamatan awam di kawasan bandar.

Katakunci: *jenayah harta benda, persekitaran sosial, faktor sosioekonomi, pencahayaan awam, penglibatan komuniti*

Abstract. This study explores the factors contributing to property crimes in five selected districts of Kuala Lumpur: Dang Wangi, Brickfields, Sentul, Cheras, and Wangsa Maju. It examines the relationship between socio-economic and physical environmental factors, such as population density, public lighting, and social interactions, and the rate of property crimes. Using both quantitative data from online surveys and qualitative insights from interviews with the Royal Malaysia Police and community representatives, the findings suggest that areas with poor lighting and low social interactions are more susceptible to property crimes. The study further highlights those socio-economic disparities, particularly in lower-income areas, significantly influence crime rates. Preventive measures recommended include enhanced social surveillance, improved public lighting, and active community participation in neighborhood safety initiatives. By addressing the underlying socio-economic factors and fostering stronger community engagement, this research contributes to the development of more effective strategies for crime prevention and public safety in urban settings.

Keywords: *property crimes, social environment, socioeconomic factors, public lighting, community participation*

Pengenalan

Kadar jenayah harta benda di kawasan bandar seperti Kuala Lumpur merupakan isu yang terus berkembang dan memberi kesan terhadap keselamatan serta kesejahteraan penduduk. Jenayah harta benda merujuk kepada perbuatan mengambil atau merosakkan

harta milik orang lain tanpa izin dengan niat untuk menghilangkan hak milik tersebut, tetapi tidak melibatkan kekerasan terhadap individu secara langsung. Beberapa jenis jenayah yang termasuk dalam kategori ini adalah kecurian, pecah rumah, ragut, kecurian kenderaan, dan vandalisme. Dalam kajian ini, fokus diberikan kepada analisis kadar jenayah harta benda di lima daerah terpilih di Kuala Lumpur, Dang Wangi, Brickfields, Sentul, Cheras, dan Wangsa Maju; yang dipilih berdasarkan laporan kadar jenayah serta kepelbagaian ciri sosioekonomi penduduk. Kajian ini bertujuan untuk memahami hubungan antara faktor-faktor persekitaran sosial, seperti pencahayaan awam, kepadatan penduduk, dan interaksi sosial, dengan kadar jenayah harta benda di kawasan-kawasan tersebut. Seiring dengan pembangunan pesat yang berlaku di Kuala Lumpur, jenayah harta benda menjadi semakin kompleks, dan terdapat keperluan untuk merangka strategi pencegahan yang lebih berkesan untuk mengatasi masalah ini.

Berdasarkan kajian-kajian terdahulu, banyak faktor yang mempengaruhi kejadian jenayah harta benda di kawasan bandar. Menurut Kanyo et al. (2015), faktor sosioekonomi seperti kemiskinan, ketidakseimbangan pendapatan, dan kekurangan peluang pekerjaan sering dikaitkan dengan peningkatan kadar jenayah harta benda. Keadaan ini menyumbang kepada peningkatan tekanan ekonomi yang mendorong sesetengah individu untuk terlibat dalam jenayah demi bertahan hidup. Di samping itu, kajian oleh Mokhtar et al. (2023) serta Jubit et al. (2019) menunjukkan bahawa kawasan-kawasan dengan pencahayaan yang lemah dan kawasan sunyi adalah lebih terdedah kepada kejadian jenayah. Mereka turut mendapati bahawa kekurangan pengawasan sosial di kawasan-kawasan berkenaan menjadikan kawasan tersebut lebih mudah dimasuki oleh penjenayah. Dalam kajian mereka, mereka menggunakan Sistem Maklumat Geografi (GIS) untuk mengenal pasti kawasan-kawasan 'hotspot' jenayah yang mempunyai risiko tinggi. Oleh itu, kajian ini turut menggabungkan faktor-faktor fizikal dan sosial sebagai elemen penting dalam menjelaskan pola jenayah harta benda. Pembangunan kawasan yang pesat memerlukan pengawasan yang lebih teliti dan penyertaan aktif masyarakat bagi memastikan keselamatan dan kesejahteraan penduduk (Jubit et al., 2022).

Kajian jenayah harta benda di kawasan bandar telah lama menjadi perhatian dalam kajian geografi sosial, dengan banyak kajian yang menekankan hubungan antara faktor sosioekonomi, keadaan fizikal persekitaran, dan kadar jenayah. Menurut Kanyo et al. (2015), peningkatan kadar jenayah harta benda sering kali dikaitkan dengan ketidakseimbangan ekonomi yang berlaku di kawasan berpendapatan rendah. Di kawasan-kawasan seperti ini, golongan berpendapatan rendah sering kali menghadapi tekanan ekonomi yang tinggi, yang mendorong sesetengah individu untuk terlibat dalam jenayah sebagai jalan pintas untuk mendapatkan wang. Kajian ini sejalan dengan objektif kajian ini yang ingin meneliti faktor-faktor persekitaran sosial yang mempengaruhi kadar jenayah harta benda di kawasan bandar. Dalam konteks Kuala Lumpur, peningkatan kes jenayah seperti kecurian motosikal, pecah rumah, dan ragut di beberapa kawasan seperti Brickfields dan Sentul menunjukkan bahawa faktor sosioekonomi dan ketidakseimbangan pendapatan memainkan peranan penting dalam mencorakkan kadar jenayah. Seperti yang dibincangkan oleh Gupta (2012), kawasan dengan ketidakseimbangan ekonomi yang ketara sering kali mengalami kadar jenayah yang lebih tinggi kerana golongan berpendapatan rendah cenderung untuk mencari jalan keluar dari kemiskinan melalui tindakan jenayah. Oleh itu, kajian ini bertujuan untuk menilai bagaimana ketidakseimbangan sosioekonomi ini mempengaruhi kejadian jenayah harta benda di Kuala Lumpur, khususnya di kawasan yang pesat membangun.

Selain faktor sosioekonomi, kajian-kajian terdahulu juga menekankan peranan persekitaran fizikal dalam mempengaruhi kadar jenayah harta benda. Menurut kajian oleh Mokhtar et al. (2023), kawasan yang tidak dilengkapi dengan pencahayaan yang mencukupi dan kawasan yang kurang dipantau oleh pihak berkuasa lebih terdedah kepada jenayah. Kajian ini sejalan dengan objektif kajian ini yang ingin meneliti hubungan antara faktor persekitaran sosial dan fizikal dengan kejadian jenayah harta benda di Kuala Lumpur. Kawasan yang tidak mempunyai pencahayaan yang mencukupi atau kawasan yang jauh dari pengawasan pihak berkuasa sering kali menjadi sasaran penjenayah, terutamanya pada waktu malam. Dalam kajian yang dijalankan oleh Ahmad et al. (2024) serta Nyanggai dan Eboy (2023), mereka mendapati bahawa kawasan dengan kepadatan penduduk yang tinggi dan persekitaran yang tidak selamat adalah tempat yang paling banyak berlaku kes kecurian kenderaan. Dalam kajian ini, kawasan yang mempunyai lorong-lorong sunyi dan tempat letak kenderaan yang tidak dilengkapi dengan CCTV adalah kawasan yang paling terdedah kepada jenayah harta benda. Oleh itu, kajian ini ingin mengkaji bagaimana faktor fizikal seperti pencahayaan awam, reka bentuk kawasan, dan kurangnya pengawasan keselamatan memberi kesan kepada peningkatan kadar jenayah di Kuala Lumpur. Hal ini penting untuk memahami bagaimana pembangunan bandar yang pesat, tanpa mengambil kira elemen keselamatan, dapat menyebabkan peningkatan kadar jenayah harta benda.

Seterusnya, kajian juga menyoroti pentingnya penglibatan komuniti dalam pencegahan jenayah. Sejumlah kajian menunjukkan bahawa interaksi sosial yang tinggi di kalangan penduduk setempat dapat mengurangkan kadar jenayah, terutamanya jenayah harta benda. Menurut kajian oleh Abd Malek et al. (2021a; 2021b), kurangnya hubungan sosial antara penduduk setempat adalah salah satu faktor penyumbang utama kepada jenayah harta benda. Dalam kajian ini, di kawasan seperti Sentul dan Cheras, yang mempunyai tahap interaksi kejiwaan yang rendah, kadar jenayah harta benda lebih tinggi berbanding dengan kawasan yang mempunyai pengawasan sosial yang aktif. Pendekatan teori "social disorganisation" yang dikemukakan oleh Shaw dan McKay (2010) menunjukkan bahawa apabila masyarakat tidak mempunyai ikatan sosial yang kukuh, mereka lebih cenderung untuk terlibat dalam tingkah laku yang merosakkan, termasuk jenayah. Kajian ini menyokong objektif kajian yang ingin meneliti bagaimana interaksi sosial di kalangan penduduk mempengaruhi kadar jenayah harta benda. Oleh itu, kajian ini bertujuan untuk menggali lebih lanjut mengenai hubungan antara penglibatan komuniti dan kadar jenayah, serta mencadangkan bahawa penyelesaian terhadap masalah jenayah harta benda bukan hanya bergantung kepada penguatkuasaan undang-undang, tetapi juga melibatkan usaha membina komuniti yang lebih bersatu dan peka terhadap keselamatan kawasan mereka.

Walaupun terdapat pelbagai kajian mengenai faktor-faktor yang mempengaruhi jenayah harta benda di kawasan bandar, masih terdapat kekurangan kajian yang mengaitkan faktor-faktor geografi sosial secara terperinci dengan kadar jenayah harta benda di kawasan-kawasan bandar yang pesat membangun seperti Kuala Lumpur. Masalah utama yang timbul dalam kajian ini adalah kekurangan pemahaman mendalam tentang hubungan antara faktor-faktor persekitaran fizikal dan sosial yang membentuk pola kejadian jenayah harta benda. Oleh itu, kajian ini menumpukan kepada beberapa soalan utama, antaranya: (1) Apakah faktor-faktor persekitaran sosial yang mempengaruhi kadar jenayah harta benda di lima daerah terpilih di Kuala Lumpur? (2) Bagaimana hubungan antara pencahayaan awam, kepadatan penduduk, dan interaksi sosial dengan kejadian jenayah harta benda? (3) Apakah langkah-langkah pencegahan

yang boleh diambil untuk mengurangkan kejadian jenayah harta benda di kawasan bandar? Objektif utama kajian ini adalah untuk menganalisis kadar jenayah harta benda di lima daerah terpilih di Kuala Lumpur dari perspektif geografi sosial. Kajian ini bertujuan untuk: (1) Mengenal pasti faktor-faktor persekitaran sosial yang mempengaruhi kejadian jenayah harta benda di kawasan-kawasan tersebut; (2) Menganalisis hubungan antara keadaan persekitaran fizikal, seperti pencahayaan, kepadatan penduduk, dan struktur sosial dengan kadar jenayah harta benda; (3) Menyediakan cadangan langkah-langkah pencegahan jenayah yang lebih efektif berdasarkan analisis yang diperoleh. Diharapkan, kajian ini dapat memberikan pandangan yang lebih menyeluruh mengenai punca-punca jenayah harta benda dan membantu merangka strategi pencegahan yang lebih berkesan dengan melibatkan pihak berkuasa, komuniti setempat, dan pihak berkepentingan.

Instrumen dan Metod Kajian

Kajian ini dijalankan untuk menganalisis kadar jenayah harta benda di lima daerah terpilih di Kuala Lumpur, iaitu Dang Wangi, Brickfields, Sentul, Cheras, dan Wangsa Maju. Kawasan-kawasan ini dipilih berdasarkan laporan kadar jenayah yang tinggi serta kepelbagaian ciri sosioekonomi penduduk. Kuala Lumpur, sebagai ibu negara Malaysia, mengalami pembangunan pesat yang mempengaruhi struktur demografi dan ekonomi, menjadikan kawasan bandar ini terdedah kepada peningkatan kes jenayah harta benda. Dalam memilih kawasan kajian, pertimbangan diambil kira terhadap faktor persekitaran, seperti kepadatan penduduk, kondisi sosial, dan tahap keselamatan di kawasan tersebut. Kawasan-kawasan ini juga mewakili pelbagai jenis lingkungan perumahan, seperti kawasan perumahan teres, pangsapuri kos rendah, dan kawasan komersial yang aktif, sehingga memberikan gambaran yang lebih menyeluruh mengenai corak jenayah harta benda di Kuala Lumpur.

Bahan kajian terdiri daripada data kuantitatif dan kualitatif yang dikumpulkan melalui dua kaedah utama. Kaedah kuantitatif menggunakan soal selidik yang diedarkan secara dalam talian kepada penduduk setempat di lima daerah terpilih. Setiap daerah diwakili oleh 30 responden, yang memberi gambaran umum mengenai persepsi mereka terhadap keselamatan dan kejadian jenayah yang berlaku di kawasan mereka. Soal selidik ini merangkumi pertanyaan mengenai jenis-jenis jenayah yang paling kerap berlaku, lokasi yang terlibat, waktu kejadian, dan faktor-faktor yang dianggap sebagai pendorong utama kepada jenayah. Bahan kajian kualitatif pula diperoleh melalui temu bual separa berstruktur dengan pegawai Polis Diraja Malaysia (PDRM) dan wakil komuniti. Tujuan temu bual ini adalah untuk mendapatkan pandangan dan maklum balas daripada pihak berkuasa mengenai langkah-langkah yang diambil untuk mengatasi jenayah harta benda, serta faktor-faktor persekitaran yang meningkatkan risiko kejadian jenayah.

Data yang dikumpul melalui kedua-dua kaedah ini akan dianalisis menggunakan pendekatan triangulasi, di mana data kuantitatif dan kualitatif akan digabungkan untuk memberikan pemahaman yang lebih mendalam mengenai faktor-faktor yang mempengaruhi kejadian jenayah harta benda di kawasan kajian. Kaedah analisis kuantitatif melibatkan penggunaan statistik deskriptif untuk menganalisis jenis-jenis jenayah yang paling kerap berlaku, serta untuk mengenal pasti hubungan antara faktor sosioekonomi dan kadar jenayah. Sementara itu, analisis kualitatif akan melibatkan kodifikasi temuan-temuan daripada temu bual, untuk mengenal pasti tema-tema utama

berkaitan faktor-faktor risiko dan langkah-langkah pencegahan yang dicadangkan. Gabungan kedua-dua kaedah ini diharapkan dapat memberikan gambaran yang lebih komprehensif mengenai punca-punca jenayah harta benda di kawasan bandar dan menawarkan cadangan pencegahan yang lebih berkesan untuk meningkatkan keselamatan awam di Kuala Lumpur.

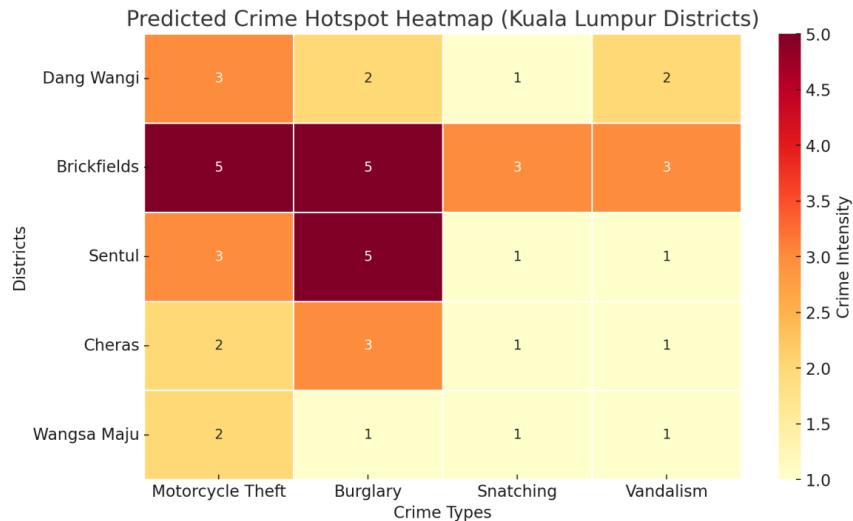
Dapatan dan Perbincangan Kajian

Dalam kajian ini, analisis kadar jenayah harta benda di lima daerah terpilih di Kuala Lumpur: Dang Wangi, Brickfields, Sentul, Cheras, dan Wangsa Maju; menunjukkan variasi yang ketara dalam jenis jenayah yang berlaku serta faktor-faktor geografi sosial yang mempengaruhi kejadian jenayah tersebut. Berdasarkan data kuantitatif yang diperoleh melalui soal selidik, jenayah harta benda seperti kecurian motosikal, pecah rumah, dan ragut merupakan antara jenayah yang paling banyak dilaporkan oleh penduduk di kawasan kajian. Hasil kajian ini memberikan gambaran yang jelas mengenai bagaimana faktor persekitaran sosial, seperti keadaan fizikal persekitaran, kepadatan penduduk, dan interaksi sosial, memberi impak langsung terhadap kadar jenayah harta benda. Keputusan ini selaras dengan objektif kajian yang bertujuan untuk mengenal pasti hubungan antara faktor-faktor persekitaran sosial dan kejadian jenayah harta benda di kawasan bandar yang pesat membangun seperti Kuala Lumpur.

Jadual 1 menunjukkan peratusan jenis-jenis jenayah harta benda yang paling kerap dilaporkan oleh responden di kawasan kajian. Kecurian motosikal mencatatkan peratusan tertinggi di Brickfields (46.7%), diikuti oleh pecah rumah (36.7%) dan ragut (33.3%). Hasil ini mencerminkan fokus utama kajian terhadap kecurian motosikal sebagai bentuk jenayah yang paling sering berlaku di kawasan tersebut (*Rajah 1*). Peratusan yang tinggi dalam cadangan untuk meningkatkan pemasangan CCTV dan rondaan oleh pihak berkuasa menunjukkan bahawa penduduk di kawasan ini menganggap keselamatan sebagai isu yang sangat kritikal. Hal ini menunjukkan bahawa faktor pengawasan sosial yang lemah dan persekitaran fizikal yang tidak mesra keselamatan memberikan ruang kepada kejadian jenayah untuk berlaku.

Jadual 1. Peratusan jenis jenayah harta benda yang di kawasan kajian.

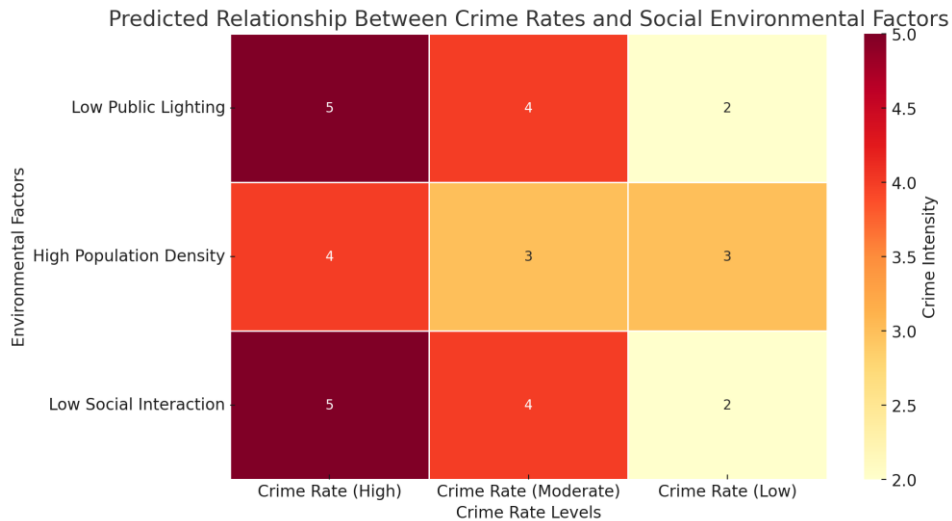
Jenis jenayah	Brickfields (%)	Sentul (%)	Wangsa Maju (%)	Cheras (%)	Dang Wangi (%)
Kecurian Motosikal	46.7	20	26.7	66.7	29
Pecah Rumah	36.7	40	36.7	20	12.9
Ragut	33.3	13.5	13.3	20	16.1
Kecurian Kenderaan	16.7	6.7	6.7	12.9	12.9
Vandalisme	16.7	20	30	20	12.9



Rajah 1. Hubungan antara kadar jenayah di Dang Wangi, Brickfields, Sentul, Cheras, dan Wangsa Maju, Kuala Lumpur.

Selain itu, daerah Sentul turut menunjukkan corak jenayah yang serupa, dengan pecah rumah mencatatkan kadar yang tinggi, diikuti oleh kecurian motosikal dan ragut. Kesalahan jenayah yang sering berlaku di kawasan pangsapuri dan tempat letak kenderaan menunjukkan bahawa ruang terbuka dan kawasan tanpa pengawasan yang mencukupi menjadi titik kelemahan dalam mencegah jenayah. Menariknya, responden di kawasan Sentul juga melaporkan bahawa kekurangan interaksi kejiranan, di mana penduduk tidak mengenali jiran mereka, turut meningkatkan risiko kejadian jenayah. Pendekatan teori "social disorganisation" menunjukkan bahawa kurangnya interaksi sosial di kalangan anggota komuniti meningkatkan kemungkinan berlakunya jenayah, kerana tiada mekanisme informal untuk mengawasi atau melaporkan kegiatan mencurigakan (Othman, 2020). Oleh itu, hasil kajian ini menyarankan agar pembangunan sosial dan penguatan hubungan kejiranan dijadikan fokus utama dalam usaha mencegah jenayah harta benda di kawasan bandar.

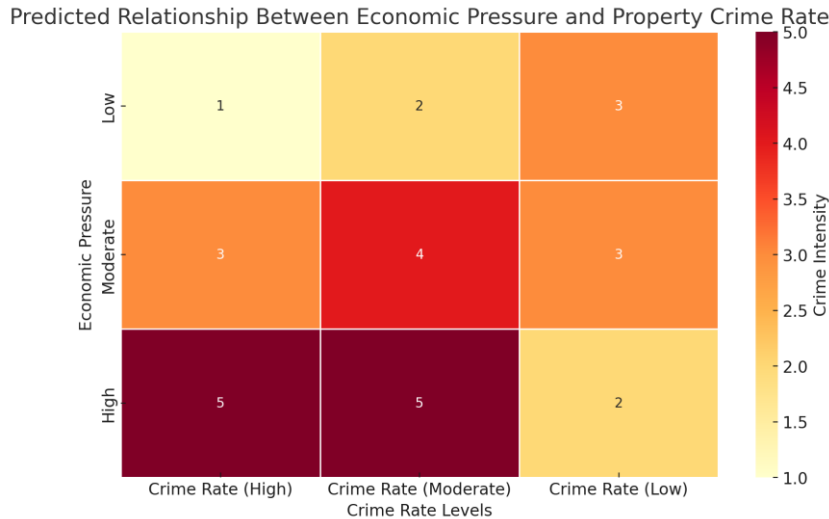
Rajah 2 menunjukkan hubungan antara kadar jenayah harta benda dengan faktor-faktor persekitaran sosial di kawasan kajian. Kajian ini mengesahkan bahawa keadaan fizikal persekitaran seperti pencahayaan yang lemah, lorong-lorong sunyi, serta kawasan terbuka yang kurang dipantau oleh CCTV menyumbang kepada peningkatan kadar jenayah. Perubahan dalam rekabentuk bandar yang memperhatikan faktor keselamatan seperti pencahayaan awam yang mencukupi dan pemasangan CCTV di kawasan 'hotspot' adalah langkah-langkah yang dicadangkan oleh penduduk dan pihak berkuasa untuk mengurangkan kejadian jenayah.



Rajah 2. Hubungan antara kadar jenayah dan faktor persekitaran sosial.

Dalam perbincangan mengenai Wangsa Maju, daerah ini menunjukkan kadar jenayah harta benda yang sederhana tetapi masih membimbangkan. Pecah rumah dan vandalisme merupakan jenis jenayah yang sering berlaku di kawasan pangsapuri, tempat letak kenderaan, dan stesen pengangkutan awam. Walaupun Wangsa Maju memiliki infrastruktur yang lebih baik berbanding beberapa kawasan lain, masalah pencahayaan yang lemah dan kawasan sunyi tetap menjadi faktor penyumbang kepada berlakunya jenayah. Hal ini menyarankan bahawa pembangunan fizikal yang lebih baik sahaja tidak cukup untuk mencegah jenayah. Seperti yang dicadangkan oleh penduduk, peningkatan pencahayaan dan pemasangan CCTV di kawasan yang dianggap berisiko tinggi dapat mengurangkan kejadian jenayah harta benda. Tambahan pula, penglibatan komuniti melalui program kejiranan yang melibatkan penduduk secara langsung dalam aktiviti keselamatan adalah penting untuk memastikan kesejahteraan dan keselamatan kawasan tersebut.

Kajian ini juga menunjukkan bahawa tekanan ekonomi merupakan faktor yang signifikan dalam mendorong berlakunya jenayah harta benda. Temu bual dengan pegawai Polis Diraja Malaysia (PDRM) mengesahkan bahawa faktor sosioekonomi seperti kemiskinan dan kekurangan peluang pekerjaan sering kali menjadi pemangkin bagi sesetengah individu untuk terlibat dalam jenayah harta benda. Sebagai contoh, individu yang menghadapi kesukaran ekonomi mungkin merasa terpaksa untuk mencuri motosikal atau melakukan pecah rumah sebagai jalan pintas untuk memperoleh wang. Dalam konteks ini, tekanan ekonomi memberi impak yang besar terhadap pola jenayah yang berlaku di kawasan-kawasan yang mengalami ketidakseimbangan sosial dan ekonomi. Kajian ini menggariskan pentingnya penyelesaian yang melibatkan pendekatan yang lebih holistik, yang bukan sahaja mengutamakan penguatkuasaan undang-undang tetapi juga memperbaiki struktur sosioekonomi dengan memberi peluang pekerjaan yang lebih baik kepada golongan berpendapatan rendah (Kanyo et al., 2015). *Rajah 3* menunjukkan trend tekanan ekonomi yang dikaitkan dengan jenayah harta benda, menggambarkan kesan langsung kemiskinan terhadap risiko jenayah. Oleh itu, untuk menangani masalah jenayah ini, perancangan pembangunan sosial yang inklusif dan meningkatkan peluang ekonomi adalah penting selain daripada usaha penguatkuasaan jenayah yang lebih ketat.



Rajah 3. Hubungan antara tekanan ekonomi dan kadar jenayah harta benda.

Kajian ini bertujuan untuk menganalisis kadar jenayah harta benda di lima daerah terpilih di Kuala Lumpur dan mengaitkannya dengan faktor-faktor geografi sosial yang mempengaruhi kejadian jenayah tersebut. Berdasarkan hasil kajian yang melibatkan data kuantitatif dan kualitatif, dapat dilihat bahawa faktor persekitaran sosial dan fizikal memberi impak yang besar terhadap kadar jenayah. Di daerah seperti Brickfields dan Sentul, yang merupakan kawasan dengan kepadatan penduduk yang tinggi dan kekurangan pencahayaan awam yang mencukupi, jenayah harta benda seperti kecurian motosikal dan pecah rumah mencatatkan kadar yang tinggi. Dalam kajian terdahulu, Kanyo et al. (2015) juga mencatatkan bahawa kawasan yang padat penduduk dan kurangnya pengawasan sosial sering kali menjadi lokasi utama berlakunya jenayah harta benda. Keputusan ini menunjukkan bahawa, selain daripada faktor sosioekonomi, faktor fizikal seperti reka bentuk kawasan dan ketersediaan infrastruktur keselamatan turut memainkan peranan yang sangat penting dalam menentukan tahap keselamatan sesebuah kawasan. Kajian ini menyokong pandangan bahawa kawalan sosial yang rendah, disebabkan oleh kurangnya interaksi kejrangan, meningkatkan risiko jenayah kerana tiada mekanisme informal untuk memantau aktiviti sekeliling. Sebagai contoh, di Brickfields, kawasan perumahan teres yang tidak dilengkapi dengan sistem pengawasan yang efektif seperti CCTV menjadi sasaran utama bagi penjenayah. Hal ini jelas mengaitkan objektif kajian yang ingin mengenal pasti faktor persekitaran sosial dan fizikal yang mempengaruhi kadar jenayah harta benda di kawasan bandar.

Sementara itu, kajian ini juga menekankan pentingnya penglibatan komuniti dalam usaha mencegah jenayah. Hasil temu bual dengan pegawai Polis Diraja Malaysia (PDRM) menunjukkan bahawa kerjasama antara pihak berkuasa dan masyarakat setempat adalah kunci utama dalam menangani masalah jenayah harta benda. Dalam kajian ini, responden di kawasan yang mempunyai pengawasan sosial yang tinggi, seperti di Wangsa Maju, menunjukkan kadar jenayah yang lebih rendah berbanding dengan kawasan yang kurang interaksi sosial. Hal ini selari dengan kajian yang dilakukan oleh Mokhtar et al. (2023), yang mendapati bahawa kawasan dengan tahap interaksi kejrangan yang tinggi dapat mengurangkan kadar jenayah, terutamanya jenayah harta benda. Mengikut teori "social disorganisation," kekurangan hubungan sosial yang positif di kalangan penduduk setempat membuka peluang untuk penjenayah melakukan jenayah dengan mudah. Kajian ini mengesahkan bahawa untuk

mengurangkan jenayah harta benda, pendekatan yang melibatkan komuniti dalam pengawasan sosial adalah sangat penting. Penduduk yang aktif mengenali jiran mereka dan bersedia untuk melaporkan kejadian jenayah atau kegiatan mencurigakan dapat membantu dalam mencegah berlakunya jenayah. Oleh itu, objektif kajian yang bertujuan untuk memahami hubungan antara penglibatan komuniti dan kadar jenayah harta benda adalah relevan, di mana penduduk yang terlibat dalam aktiviti komuniti dan kejranaan menunjukkan keberkesanan yang tinggi dalam memerangi jenayah.

Selain itu, kajian ini juga menyoroti pentingnya faktor ekonomi dalam mendorong berlakunya jenayah harta benda. Temu bual dengan pegawai PDRM menunjukkan bahawa golongan berpendapatan rendah dan mereka yang menghadapi kesukaran ekonomi sering kali terpaksa terlibat dalam jenayah untuk bertahan hidup. Keputusan ini selari dengan kajian yang dilakukan oleh Zaini (2010) yang menyatakan bahawa kemiskinan dan kekurangan peluang pekerjaan adalah pendorong utama bagi individu untuk melakukan jenayah. Dalam kajian ini, tekanan ekonomi telah dikenalpasti sebagai faktor utama yang mempengaruhi corak jenayah di kawasan-kawasan seperti Brickfields dan Cheras, di mana golongan yang menghadapi kesulitan kewangan cenderung untuk terlibat dalam jenayah seperti kecurian motosikal dan pecah rumah. Ini menunjukkan bahawa masalah jenayah bukan sahaja berkaitan dengan isu keselamatan, tetapi juga dengan ketidakseimbangan ekonomi dalam masyarakat. Sebagai contoh, di kawasan-kawasan dengan tahap pendapatan rendah, individu lebih mudah terpengaruh untuk melakukan jenayah bagi memperoleh sumber kewangan. Oleh itu, kajian ini mencadangkan bahawa pendekatan yang lebih holistik perlu diterapkan dalam usaha mencegah jenayah, termasuk memperbaiki struktur sosioekonomi dengan menyediakan peluang pekerjaan yang lebih baik bagi golongan berpendapatan rendah. Kajian ini juga menekankan bahawa selain penguatkuasaan undang-undang, langkah-langkah pencegahan jenayah juga perlu melibatkan pemulihan struktur sosial dan ekonomi untuk mengurangkan desakan hidup yang mendorong individu untuk terlibat dalam jenayah.

Kesimpulan

Berdasarkan hasil kajian yang dijalankan, dapat disimpulkan bahawa kadar jenayah harta benda di lima daerah terpilih di Kuala Lumpur, Dang Wangi, Brickfields, Sentul, Cheras, dan Wangsa Maju; sangat dipengaruhi oleh faktor-faktor geografi sosial yang kompleks. Objektif utama kajian ini adalah untuk mengenal pasti hubungan antara faktor persekitaran sosial dan fizikal dengan kejadian jenayah harta benda. Kajian ini telah mencapai objektif tersebut dengan jelas, di mana ia mendapati bahawa faktor-faktor seperti kepadatan penduduk, pencahayaan awam, reka bentuk kawasan, dan interaksi sosial memainkan peranan yang sangat penting dalam membentuk pola jenayah harta benda di kawasan tersebut. Misalnya, daerah seperti Brickfields dan Sentul, yang mengalami kepadatan penduduk yang tinggi dan kurangnya pengawasan keselamatan, menunjukkan kadar jenayah yang lebih tinggi. Kawasan-kawasan ini menunjukkan bahawa peningkatan pengawasan sosial dan fizikal, seperti peningkatan pencahayaan dan pemasangan CCTV, adalah langkah-langkah penting untuk mengurangkan kejadian jenayah. Oleh itu, kajian ini membuktikan bahawa faktor geografi sosial, termasuk persekitaran fizikal dan hubungan sosial komuniti, sangat mempengaruhi kadar jenayah harta benda di kawasan bandar yang pesat membangun.

Selain itu, kajian ini juga telah mencapai objektif untuk meneliti peranan penglibatan komuniti dalam pencegahan jenayah. Hasil kajian menunjukkan bahawa kawasan

dengan interaksi sosial yang rendah, seperti di Sentul, lebih terdedah kepada jenayah berbanding kawasan yang mempunyai hubungan kejiniran yang lebih erat, seperti di Wangsa Maju. Temu bual dengan penduduk dan pihak berkuasa mengesahkan bahawa penglibatan komuniti dalam menjaga keselamatan kawasan melalui program kejiniran atau rondaan sukarela dapat mengurangkan kadar jenayah. Ini juga selari dengan teori "social disorganisation," yang menyatakan bahawa komuniti yang kurang berinteraksi dan tidak mempunyai ikatan sosial yang kukuh lebih cenderung untuk terlibat dalam kegiatan jenayah. Oleh itu, kajian ini mengesahkan bahawa strategi pencegahan jenayah yang berkesan perlu melibatkan komuniti secara aktif dalam pengawasan sosial, selain daripada penguatkuasaan undang-undang yang lebih ketat. Penduduk yang terlibat dalam program-program keselamatan dan yang saling mengenali antara satu sama lain dapat membantu mengurangkan jenayah harta benda di kawasan mereka. Dengan itu, kajian ini telah berjaya mencapai objektifnya dalam menilai peranan penglibatan komuniti dalam mengurangkan kadar jenayah harta benda.

Akhirnya, kajian ini juga menekankan pentingnya faktor sosioekonomi dalam mempengaruhi kadar jenayah harta benda. Temu bual dengan pegawai Polis Diraja Malaysia (PDRM) menunjukkan bahawa golongan berpendapatan rendah sering terlibat dalam jenayah harta benda akibat tekanan ekonomi. Kajian ini mendapati bahawa kawasan-kawasan dengan penduduk berpendapatan rendah, seperti di Brickfields dan Cheras, menunjukkan kadar jenayah yang lebih tinggi, yang mencerminkan hubungan antara kemiskinan dan jenayah. Hal ini selari dengan kajian-kajian terdahulu yang menyatakan bahawa kemiskinan dan kekurangan peluang ekonomi adalah antara pendorong utama berlakunya jenayah (Gupta et al., 2012). Oleh itu, objektif kajian yang bertujuan untuk mengkaji pengaruh faktor sosioekonomi terhadap kadar jenayah harta benda telah tercapai dengan mendedahkan bahawa jenayah bukan hanya berkaitan dengan aspek keselamatan, tetapi juga dengan struktur sosioekonomi yang tidak seimbang. Kesimpulannya, kajian ini mencadangkan bahawa penyelesaian terhadap masalah jenayah harta benda bukan sahaja bergantung kepada aspek penguatkuasaan undang-undang, tetapi juga memerlukan intervensi dalam sektor ekonomi, seperti menyediakan peluang pekerjaan yang lebih baik kepada golongan berpendapatan rendah. Dengan merangka strategi pencegahan yang lebih holistik yang melibatkan aspek sosial, fizikal, dan ekonomi, kadar jenayah harta benda di Kuala Lumpur dapat dikurangkan, seterusnya meningkatkan kesejahteraan masyarakat bandar.

Penghargaan

Kajian ini dibiayai oleh pengarang.

Konflik Kepentingan

Pengarang mengesahkan bahawa tiada konflik kepentingan melibatkan mana-mana pihak dalam kajian penyelidikan ini.

RUJUKAN

- [1] Abd Malek, N.F., Pauzi, H.M., Awang, N. (2021a): Faktor Risiko Jenayah Pecah Rumah dan Impak Kepada Kesejahteraan Hidup Masyarakat. – *Malaysian Journal of Social Sciences and Humanities (MJSSH)* 6(9): 185-195.

- [2] Abd Malek, N.F., Pauzi, H.M., Noh, N.A. (2021b): Pencegahan jenayah pecah rumah bagi menjamin keselamatan masyarakat: suatu pemerhatian awal. – *Malaysian Journal of Social Sciences and Humanities (MJSSH)* 6(9): 310-320.
- [3] Ahmad, A., Masron, T., Ringkai, E., Barawi, M.H., Salleh, M.S., Jubit, N., Redzuan, M.S. (2024): Analisis ruangan hot spot jenayah pecah rumah di negeri Selangor, Kuala Lumpur dan Putrajaya pada tahun 2015-2020. – *Geografia* 20(1): 49-67.
- [4] Gupta, R., Rajitha, K., Basu, S., Mittal, S.K. (2012): Application of GIS in crime analysis: A gateway to safe city. – *In India Geospatial Forum* 6p.
- [5] Jubit, N., Masron, T., Nordin, M.N., Chabo, D. (2019): Aplikasi GIS dalam mengenal pasti kawasan hot spot jenayah harta benda di Kuching, Sarawak. – *Malaysian Journal of Society and Space* 15(4): 30-49.
- [6] Jubit, N., Redzuan, M.S., Ahmad, A., Salleh, M.S., Masron, T. (2022): Tren jenayah harta benda di Malaysia: Kajian di Selangor dan Kuala Lumpur. – *Geografi* 10(2): 35-53.
- [7] Kanyo, N.I., Nor, N.H.M., Rainis, R., Rahman, A.T.A., Jubit, N. (2015): Jenayah dan agenda pembangunan di Malaysia: Satu tinjauan. – *Geografia-Malaysian Journal of Society and Space* 11(1): 124-134.
- [8] Mokhtar, E.S., Ghazali, N., Sadek, E.S.S.M., Sidek, N.Z.M., Shaharudin, M.R., Effendi, L., Ramli, A.R.A. (2023): Pemetaan Hotspot Kes Jenayah Kawasan Lembah Klang Menggunakan Kaedah Geographical Information System (GIS). – *Journal of Public Security and Safety* 15(1): 15p.
- [9] Nyanggai, T., Eboy, O.V. (2023): Aplikasi GIS dalam menganalisis corak densiti jenayah kecurian kenderaan di daerah Kota Kinabalu Sabah dari tahun 2017 hingga 2021. – *Journal of Islamic, Social, Economics and Development* 8(56): 299-314.
- [10] Shaw, C.R., McKay, H.D. (2010): Juvenile delinquency and urban areas: A study of rates of delinquency in relation to differential characteristics of local communities in American cities (1969). – *In Classics in Environmental Criminology*, Routledge 37p.